

Відбулися Загальні збори Історично-філософської секції НТШ

Нью Йорк (НТШ). — В рамках і з нагоди ювілейного наукового конгресу Наукового Товариства ім. Шевченка тут відбулися в суботу 3-го грудня ц.р. чергові трирічні загальні збори Історично-філософської секції (ІФС).

В зборах взяло участь 18 дійсних та членів-кореспондентів, а шість передали мандати, та кілька гостей. Звітував за дирекцію ІФС її голова, проф. Василь Маркус, подавши, що ця секція сьогодні є найбільшою в НТШ, бо має в чотирьох товариствах і на трьох континентах 71 дійсного члена та 18 членів-кореспондентів.

В часі трирічної календці (1985-88) обрано таких дійсних членів: проф. Діан Армстронг (ЗСА), о. проф. Олександр Баран (Канада), д-р Олег Воловина (ЗСА), проф. Ігор Гордієв (Австралія), Епископ Михайло Гринчишин (Франція), д-р Володимир Косик (Франція), о. д-р Юрій Герич (Канада), Кардинал Мирослав Любачівський (Італія), о. д-р Іван Музичка (Італія), проф. Богдан Осадчук (Німеччина), Леонід Плющ (Франція), проф. Ігор Стебельський (Канада), проф. Володимир Стойко (ЗСА), проф. Орест Субтельний (Канада), о. д-р Іван Хома (Італія) і проф. Олег Федішин (ЗСА). Членами-кореспондентами стали: о. д-р Любомир Гузар (Італія), д-р Зенон Когут (ЗСА), о. Роман Мизь (Югославія), д-р Михайло Палій (ЗСА), Роман Савицький (ЗСА), Сестра д-р Софія Сенік, ЧСВВ (Італія), д-р Павло Сенік (ЗСА) і о. д-р Степан Ярмусь (Канада).

В цьому ж періоді померли дійсні члени: д-р Михайло Андрусак (ЗСА), проф. Степан Горак (ЗСА), о. д-р Мелетій Войнар (ЗСА), д-р Всеволод Кармазин-Каковський (Німеччина), проф. Володимир Кубійович (Франція), Епископ Ніль Саварин (Канада), проф. Петро Стерчо (ЗСА), сенатор Павло Юзик (Канада), та два члени-кореспонденти — д-р Володимир Годис (Франція) і д-р Іван Новосівський (ЗСА).

Секція zorganizувала у зв'язному часі п'ять наукових конференцій в Нью Йорку, Філадельфії та Торонто, з яких дві були присвячені

Появилася нова англomовна праця про історичну схему М. Грушевського

Нью Йорк (О.Д.). — Декілька днів тому появилася нова англomовна студія проф. д-ра Любомира Винара про Михайла Грушевського і українсько-російську конфронтацію в історіографії п.н. „Mukhaio Hrushevsky: Ukrainian Russian Confrontation in Historiography, Toronto-New York: Ukrainian Historical Association, 1988, Ціна 20 дол.

Праця складається з таких розділів: 1) Михайло Грушевський і його схема української і Східноєвропейської історії; „Совєтська історіографія проти схеми Грушевського“; „Гласність“ і М. Грушевський і „Заклочення“. В другій частині поміщено англomовний переклад схеми Грушевського. Третій розділ

У стейтовому університеті Пенсильванії знають про Тисячоліття

Юніверситі Парк, Па. — Тут в бібліотеці великого стейтсового університету, заходами проф. д-ра Василя Луцива, який тут викладав довгі роки і популяризував українство у різних його видах, проходить виставка документів, книжок, старовинних рукописів, зразків народного мистецтва до

теми Тисячоліття Християнства в Україні. Виставка ця розміщена в 16 галереях і триватиме впродовж шлюого грудня.

Виставку оглядають кожного дня професори, студенти та приватні гості в той спосіб знайомляться з українським народом і його історією.

Виступають проти конференції в Москві

Нью Йорк (ЗП УГГ). — У четвер, 17-го листопада 1988 року представники не-офіційних об'єднань різних республік Совєтського Союзу виробили спільний документ-звернення до Віденської конференції в справах співробітництва і безпеки в Європі. Подасмо повний текст цього звернення.

„Ми, представники національно-демократичних рухів народів ССРСР, вважаємо, що проведення конференції з гуманітарних питань в неправої державі, якою є ССРСР, в принципі суперечить духові й букві Гельсінкського заклочного акту й Декларації прав людини.

Здійснення запропонованих новим керівництвом ССРСР політичних реформ свідчить про те, що воно не бажає демократизувати підвладну КПСС державу.

Ми є свідками прискореного процесу централізації управління економічним і суспільним життям, не припинена русифікація національних меншостей, не зроблено нічого для надання справжнього суверенітету республікам. В концитаборах і засланнях перебувають в'язні сумління. Громадські рухи переслідуються. Митинги і демонстрації забороняються. Нові закони, що регулюють суспільну й політичну активність громадян, носять реакційний, антидемократичний характер.

Однак, враховуючи, що в країні не вихає тенденція до демократизації з боку суспільства, проведення наради в Москві мало б певний сенс, який уряд ССРСР зобов'язався й розпочав оперативно та неухильно виконувати такі тези міжнародних актів про права націй та особистостей: 1. Надання справжньої суверенності республікам, що входять до складу ССРСР, а саме: перехід на республіканський гост прозаконний; ліквідація союзних міністерств, котрі обмежують його; надання республіканським мовам статусу державних мов; проведено військової служби та відбавлення ув'язнення в межах республіки за місцем проживання; астановалення безпосередніх дипломатичних, державних, торговельних, культурних відносин республік з усіма країнами світу та інше.

Повернення на батьківщину висланих народів і астановалення їхньої державності.

2. Розширення прав осо-

Відзначили 25-ліття УКУ

Чикаго (Н.Н.). — Цього-річний празник св. Климента Папи, патрона Українського Католицького Університету, місцева філія УКУ відзначила як 25-ліття заснування УКУ в Римі Благословенним Патріархом Історичним та як 15-ліття свого існування. У п'ятницю, 9-го грудня ц.р., гість із Риму, ієромонах Гліб Лончина разом з о. Мироном Панчуком та о. д-ром Андрієм Онуферком відправили в соборі св. Володимира і Ольги Мольбень до Богоматері. Співали питомі студенти з Філії УКУ та зібрані богомольці.

Опісля відбулася академічна сесія, яку відкрив о. Андрій Чирівський, заступник директора філії, в астанупстві нещодаж о. митра Маріяна Бутринського, голови Товариства Божої Премудрости, що опікується Філією УКУ в Чикаго.

З доповіддю виступив о. Г. Лончина, представляючи досягнення та сучасний стан УКУ в Римі та говорив про як за установка здійснює завішання пок. Патріарха Йосифа — засновника УКУ Промовещє реально представив проблеми та перспективи цієї установи, яка є на добрій дорозі до дальшого розвитку й розбудови. Тепер вчиться в колегії св. Софії, яка є при УКУ в

Римі 17 студентів-богословів Директор філії, д-р Василь Маркус, склав докладний звіт з діяльності чикагської філії, яка розпочала свою працю восени 1973 року і яку заснував Блаженний в травні того року з нагоди його візитації. Чикагська філія провела різномудру діяльність чотири роки провадила педагогічний вишкіл учителів, вела три роки діякоьські курси, серії публічних викладів, міжнародні симпозіони та наукові конференції, видан-

(Закінчення на стор. 3)

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ

Сомервілл, Н. Дж. — Тут в суботу, 31-го грудня ц.р. у приміщенні Голідей Інн, дороза 22, Бріджвотер, Н. Дж. власником якого є відомий український підприємець-меленат Микола Бойчук, о год. 8:30 відбувається новорічна зустріч, яку влаштовують на спілку з власником Управа УСВТ „Чорноморська Січ“. Зустріч з повною вечерою, шампанським при зустрічі Нового року та при звуках популярної оркестри „Мрія“, коштує 90 дол. від пари та 45 дол. від особи. Заповляти столики прямо в Голідей Інн, тел.: (201) 526-9500.

ЗСА і СССР створили спільну екологічну комісію

Вашінгтон. — Академії наук ЗСА і Совєтського Союзу створили спільну комісію для вирішення актуальних глобальних проблем екології. Маються на увазі проблеми навколишнього середовища, які стали загрозю для життя на землі.

Комісія буде вившувати джерела небезпек і повідомляти про них уряди обох країн, а також передавати цю інформацію до різних міжнародних організацій. На думку членів совєтської і американської академії, які виступили на пресовій конференції в Ірвайні, Каліф., нова комісія буде мати авторитет не менший, ніж двостороння комісія в справах безпеки та озброєння.

У Мюнхені помер мистець-скульптор Г. Крук

Мюнхен, Західна Німеччина. — У понеділок, 5-го грудня ц.р., тут помер, після короткої хвороби, відомий скульптор, громадянин-патріот св. п. Григорій Крук, народжений 30-го жовтня 1911 року у Братишіві Івано-Франківської (колиш Станіславівської) області в Україні.

Мистецькі праці скульптора Г. Крука виставлялись в Берліні, Римі, Парижі, Лондоні, Мюнхені, Нью Йорку, Торонто, Бонні, Дітроїті й багатьох інших країнах та містах. Мистець студіював у Краківській академії мистецтв, згодом у Берлінській і Римській. Його скульптури визначаються психологізмом у портретах; його улюблена тематика — типи селян, в яких Крук відтворював первісну примітивність людини, зв'язаній з землею й працею на ній („Селяни“, „Скитальці“, „Прачка“, „Варігана“, „Швачка“ й багато інших).

Св. п. Г. Крук

Заупокійна Служба Божя і Панахида правились у Мюнхені 9-го грудня у катедральному храмі св. Покрови і св. Андрія Первозваного, а похорон відбувся у вівторок, 13-го грудня, на новій частині цвинтаря Вальдфілгоф.

У СВІТІ

БРИТАНСЬКА ГАЗЕТА „Дейлі Міррор“, повідомила, що два члени чехo-словацької збірної дружини копаного м'яча, Любош Кубік й Іво Кофлічек, будуть грати в англійській дружині у черговому сезоні. Обидва спортсмени залишилися на Заході у вересні цього року і отримали право політичного азилу у Великобританії. Також інша британська дружина другої ліги користується послугами совєтського футболіста-оборонця Сергєя Балтачова.

РОЙТЕРС ІНФОРМУЄ з Гданська, що керівник підпільної „Солідарности“ Лєх Валенса заповнив західних кореспондентів, що незабаром розпочнуться формальні переговори між представниками уряду і керованої ним профспілки. Головною темою переговорів будуть справи дальшої долі Польщі, відбудова її економіки і легалізація „Солідарности“. На думку Валенси урядові чинники значно наблизились до прийняття цієї вільної профспілки і готові прийняти більшість з її перемов.

В ЖЕНЕВІ, ШВАЙЦАРІЯ, розпочалися аргентинсько-британські переговори, що їх започаткувала зустріч міністрів закордонних справ обох країн — Данте Капуто, який тепер виконує обов'язки президента Генеральної асамблеї ООН, і його британського колеги Крістіана Тікелла. Формальні зустрічі аргентинців і британців, перші такого роду розмови після війни за Фолклендські острови, матиме напевно позитивні висліди для майбутніх переговорів, — кажуть політичні спостерігачі.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ірану Алі-Ақбар Веліаті відідав в офіційному характері Каліфорнійському Республіці та їм першів довші розмови в своїм колегю по фаху Жан Жіченем і прем'єр-міністром Китаю Лі Пеню. Очевидно, Іран був зацікавлений дальшою доставою китайської зброї, зокрема ракет типу „Сіклов“, але Пекін припинив доставу ракет і відносини між Китаєм і Іраном погіршилися. Дискусії між Веліаті і Жіченем набували часом гострого характеру і політичні спостерігачі думали, що візита іранського політика ввагалі закінчиться фіаском. Китайські керівники заявили, „гостеві“, що вони вирішили зайняти неутральну позицію в ірано-іракському конфлікті з огляду на реакцію решти світу й інтереси Китаю. Одним словом, візита Веліаті була неупішна і він відїхав до дому з порожніми руками.

ГАЗЕТА „КРАСНАЯ ЗВЕЗДА“, помістила припізнено інформацію про назначення нової людини на керівника генерального штабу армії. Як відомо, дотеперішній керівник маршал Сергєй Ахромєєв зрештуюдов з цього високого посту нібито протестуючи проти одностороннього скорочення війська і зброї Совєтським Союзом. На його місце Політбюро назначило генерал-полковника Михайла Мойсєєва. Про його назначення на Заході було відомо вже минулого тижня в середу, 14-го грудня, а совєтські газети помістили повідомлення дня, а деякі навіть два дні пізніше. „Красная Звезда“ перший раз повідомила совєтських читачів про відхід Ахромєєва, у зв'язку з переходом на іншу роботу“. Назначення на цей пост ще відносно молодого генерала може означати також бажання Михайла Горбачова, „перетрясти“ шийлий командний склад армії, у якому досі домінували старші віком старшини, які брали участь у Другій світовій війні.

Я. АРАФАТ ЗАДОВОЛЕНИЙ РОЗМОВАМИ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ЗСА

Каїро, Єгипет. — Відвідуючи черговий раз президента Єгипту Госні Мубарак, керівник Палестинської Визвольної Організації Ясїр Арафат зустрівся коротко з кореспондентами і висловив своє задоволення перебігом перших переговорів представників ПВО і Державного департаменту ЗСА. При тієї нагоді він підкреслював, що найкращою ідеєю поладити позитивно близькосхідні проблеми, в тому числі проблему Палестини, є скликання міжнародної конференції з участю усіх зацікавлених держав і підспонзорством Організації Об'єднаних Націй.

В тому ж самому часі близький співробітник Арафата заявив в Тунісі, що ПВО задовольняє американською ініціативою, але жадних інших крнцєсїй на вимоги Вашингтону робити не буде і, очевидно, оборонятиметься у випадку ізраїльського нападу на поселення і бази палестинців в будь-якій країні. Крім того ПВО не буде вмішуватись до внутрішніх справ палестинського населення на окупованих землях і тому, на його думку, неспокої там триватимуть далі.

Виглядає отже, що ПВО застосовуватиме двоторову політику у відношенні до Ізраїля: з одного боку вона вестиме інтенсивну політичну й дипломатичну активність на усіх рівнях, щоб так довести до скликання міжнародної конференції, навіть без участі Ізраїля, а з другої, підсилюватиме революційні настрої серед арабських держав і серед свого членства і прихильників.

В АМЕРИЦІ

НОВООБРАНИЙ ПРЕЗЕДЕНТ Джордж Буш назначив і проголосив, що одне іменування до свого кабінету а саме: на пост секретаря Департаменту сільського господарства іменував Клейтона Юттера. Новообраний секретар закінчив сільсько-господарський факультет Небраського університету й виступав у тому стейті в час посухи і депресії 30-их років. В нього також науковий ступень доктора сільсько-господарської економіки, що й мабуть було йому додатним чинником, які дали йому першеставо у виборі на цю позицію. Досі Клейтон Юттер займав пост торговельного представника ЗСА в Уряді президента Рональда Регена.

ТЕЛЕВІЗІЙНА МЕРЕЖА Сі-Бі-Ес у середу, 14-го грудня, виграла на ліцитації право знімати і передавати гри головної ліги бейсболу впродовж чотирьох років починаючи в 1990 році. За цей привілей вона заплатить 26-ом дружинам, членам професійної ліги бейсболу 1.1 біл. дол. впродовж цих чотирьох років.

НОВА ПОЛІТИКА СЛУЖБИ імїграції та натуралізації, яка в основному майже зовсім елімінує свободне порушвання по країні всіх іноземців, що стараються про політичний притулок в ЗСА. В цьому новому розпорядженні говориться про те, що іноземці які зараховуються до вище згаданої групи можуть порушуватися свободні тільки в околиці, в якій вони вїхали до ЗСА. Тому, що майже всі іноземці з Центральної Америки переходять границю ЗСА через Мєхіко та піднена частина стейту Тексас є затроне на надміром напливу осіб, які шукають свободи в ЗСА.

ГРУПА НЬЮЙОРКСЬКИХ фільмових критиків в четвер, 15-го грудня ц.р., назвала фільм „Випадковий турист“ найкращим фільмом 1988 року. Найкращим актором обрано Джеремі Айронс за виконання ролі у фільмі „Мертві дзвонари“, а Меррил Стріп обрано найкращою акторкою за виступ у фільмі „Крик в темряві“. Перше місце з іноземних фільмів припало єспанській комедії „Жінки на грані божєвілля“, а за найкращий документальний фільм обрано фільм „Тонка синя лінія“ — розглад справи вбивства у Тексасі. Офіційна передача нагород відбудеться 15-го січня 1989 року у Нью Йорку в ресторані Сардіс.

ВПЕРШЕ УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Рональда Регена погодився на те, щоб податкові фонди вжити на рятуння шаднико-позичкової індустрії в ЗСА, зокрема в західних стейтах, заявили урядові чинники, причетні до цієї справи. Після довгих дискусій між Департаментом скарбу і Білим Домом, рішено включити 5 біл. дол. до бюджету на фїскальний 1990 рік. Цей бюджет президент Реген має запропонувати Конгресові для одобрєння на початку січня 1989 року.

У СЕРЕДУ, 14-ГО ГРУДНЯ ц.р., ЗСА наклали своє вето на резолюцію Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй, в якій гостро засуджено напад Ізраїля на палестинських повстанців у Ливані минулої п'ятниці, 9-го грудня ц.р. Всі інші 14 членів Ради безпеки проголосували за пропозицію в якій „гостро вимагалося від Ізраїля негайного припинення всіх нападів на ливанські території“. Патріша Бірн, представник ЗСА, заявила Раді безпеки, що ЗСА відкинула резолюцію, що „в ній критикується дії тільки однієї сторони, але ігноруються напади започатковані другою стороною“. В цій пропозиції, „відбирається Ізраїлю його притаманне право самооборони“, сказала П. Бірн. Натомість головний прєдсїдник Ливану в ООН Рашід Фахорні сказав: „Ізраїль завжди претендує тільки на своє законне право самооборони“, цим оправдуючи свої напади і „не звертає жадної уваги на інших людей“.

СВОБОДА

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00 UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які не відповідають інтересам української діаспори. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00 Для членів УНСОЮЗ \$15.00 річно. За кожен зміну адреси — \$1.00 Чеки, "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Проти фабрикації яничарів

Треба подивляти чисельно малий вірменський народ, історія якого залита невинною кров'ю, але в своєму горю цей народ тугий, не піддається та ще й бореться за своє духове „я". У підсумку „Республіці" є всього три з половиною мільйона населення. Рахуючи мільйон в Азербайджані, коли два до трьох мільйонів розсіяних у діаспори — це такі одні з менших чисельно націй. Вірмени близько пов'язані з історією України. Відродження українського містечка в Галичині між двома світовими війнами брало собі за приклад вірмен, які прибули туди і ніколи не орієнтувалися на польську державу, як це робили жиди, а не український народ, серед якого жили. У жидівському суспільстві у Львові за відродження Польщі жидівський щоденник „Хвіля" ставився пристойно до українців, але з-посеред жидівської політичної верхівки, головою якої був посол до Варшавського союзу Леон Райх, були тільки одиниці, які сприяли українцям і з ними співпрацювали — сенатор Рінгель, посол Інспер, деякі професіоналісти. Вірмени не грали у відродженій Польщі політично ніякої ролі, але вірменська Церква зберігала близький контакт з УКЦерквою і вулиця Вірменська у Львові втілювала українською симпатією.

Вірмени зазнали страшного погрому від турків. На наших очах громади їх мусульманські азербайджанці з тихим благословенням від Москви. Тепер все ще вірмени шукають за своїми рідними після страхотного землетрусу. Але у цьому страшному нещасті вірменська Компартия разом із позапартійним суспільством рішуче заперечувала, що вірменських сиріт, які втратили у землетрусі своїх батьків — вивозили в Росію. У цій справі була між вірменськими лідерами і Михайлом Горбачовим зустріч в столиці Вірменії Єревані, коли Горбачов відвідав вірменське містечко, яке перестало існувати після чотирьохвилинного страхотного землетрусу. Горбачов сердився і запевняв, що вірменських сиріт не „вивозять" з Вірменії, а „тимчасово" приймають до родин, які ними заопікуються, поки у Вірменії не наладнаються відносини, щоб можна тих дітей відіслати назад. До централі доведеної акції у прикордонній провінції Карабах наспіло коло 20,000 листів з усього світу від людей, охочих адаптувати вірменські сироти. У самій Москві 5,000 родин зголосили свою готовність зробити це. Вірмени вдячні стурбованим долею дітей, що стали сиротами в наслідок загибелі батьків у землетрусі. Останні цифри подають число жертв на 50,000 до 60,000 осіб. Вірмени запевняють, що в їхній країні є ще досить родин, або посвоячених із тими сиротами, або приятелів і знайомих загинулих батьків, які раді заопікуватися сиротами, офіційно адаптувавши їх.

Вірмени не мають найменшого довіря до Москви, з Горбачовим включно. Вони плачуться, що більшовицький уряд використовує трагедію вірменського народу на те, щоб збільшити число росіян, наслідуючи колишніх татарів, які у своїх походах у XIII і XIV сторіччях брали в „асир" дітей і молодь, які побусурменившись, ставали яничарами збавували, чи вони діти. Кореспондентка „Нью Йорк Таймсу" з Москви Естер Фейн надіслала до цього щоденника з дати 14-го грудня ц. р., статтю п. з. „Вірмени кричати: сироти мусять залишитися". У Советському Союзі щороку змінюється цифрне відношення корінних росіян до інших народів. Фахівці статистики оброблюють, що вже в половині майбутнього сторіччя число корінних росіян та „інородців" вирівняються і під кінець майбутнього сторіччя росіян буде менше. Якщо до того часу імперія втримається — що не є певне, то московський центр просто фізично не зможе надіслати до України, балтійських „республік" і на Кавказ партійних вельмож і колоністів, службовиків адміністративного апарату, бо не буде кого. Вірменські патріоти знають це і вони тим більше рішуче протиставляють акції адаптування їхніх сиріт російськими родинами, правильно вважаючи, що під формою добродійної опіки над сиротами — насправді піде в рух фабрикація яничар — повної русифікації вірменських дітей, що втратили батьків. Є від кого вчитися патріотизму і шанування рідної мови...

Восьмого жовтня 1988 року в „Правді" надруковано статтю „Чи бути місту Чорнобилью". Стаття поведомила, що советська установа „Виробничого об'єднання Комбінат міністерства атомової енергетики", який має надзир над Чорнобильським районом, постановив зліквідувати, себто знищити місто Чорнобиль. Про це стало відомо з газети „Трудова вахта" газети комбінату. Там же заступник головного інженера комбінату пише: „Радіаційне становище в Чорнобильї таке, що повноцінне життя людини там протягом десятиліть неможливе. Якщо поважно говорити про повернення даної землі до життя, то щоб це виконати треба знищити — і це вже час тинно робитися — порожні чорнобильські хати".

„Правда" заперечувала проти такого рішення Комбінату. Воно, мовляв, може зробити тільки уряд, а не „тимчасові правителі Чорнобиля, які з подібним рішенням можуть поспішити. Згідно з „Правдою" уже розглядається проект ліквідації Чорнобильського адміністративного району і районного виконавчого комітету та решти районних організацій. Пропонує-

Михайло Кучер

„ЗНИЩИТИ, ЩОБ НЕ БУЛО ЗНАКУ"

Але на тому „справа не припиняється, бо що робити з 994-ма колгоспниками, які живуть „в зоні"? Вони таємно, поминаючи контрольні пункти, т. зв. „оленьчими стежками" повернули в небезпечну зону і влада про таку „таємність" знала. Чорнобильський виконавчий комітет допомагав тим колгоспникам, возив туди хліб та інші продукти, провів електрику. Чому так сталося преса не пояснила, але міністер охорони здоров'я УРСР Романенко заявив, що „листя другого після аварійного року, згідно з нашими дослідженнями, не має радіонуклідів".

„Правда" до того додає, що до умов існування людини в Чорнобильському районі не було виявлено хоч би експериментального інтересу. Який є в тих селах радіації? Колгоспники про це нічого не знають.

А працюючи в зоні військовий дезиметристи ніби кажуть — „жити тут можна, тільки треба бути обережним" (!). „Радіаційне забруднення не було суцільним і в зоні радіонуклідів осідали плямами".

І ось там з відома влади бо як інакше? „господарюють люди, садять картоплю, навіть полуницю. З'явилися курі. З 301 ж статті відомо, що в білоруських районах, сусідніх з Чорнобильським, ніби все безпечно. Кілька тисяч колишніх жителів законно вернулися на старі місця. „Дезиквізація" в тій частині Білорусії була добросовісна і тривала довший час. Навіть дахи будинків дали нові. На українській частині, що підлягла радіаційній подібна акція не проводилася. „Правда" це ніяк не пояснює. Загальне явище і становище неясне, виразна безвідповідальність, плутанина, свідоме, змовчування наслідків Чорнобильської катастрофи. Ніде не з'являються більш виразно вузькі

межі „гласності", як на Чорнобильській катастрофі. Советська преса ніби признає поважність випадку, але з другого боку постійно зменшує можливі наслідки та небезпеку для будучини. Преса друкувала дитяче наївні оповідання про щастя тих, хто повернувся на стару землю, але нічого не було сказано про ризик такого „щастя".

„Правда" не має ні морального, ні юридичного права зменшувати небезпеку перед жителями України. У Києві відбулася всесоюзна конференція з питання атомової енергетики. Учасники — вчені різних республік, але було дуже мало власне з України. Чому? На конференції пропонувано закрити Чорнобильську електростанцію атомову станцію, бо для оточення вона є постійною небезпечкою і загрозою. В советських умовах „законсервувати" атомову електростанцію просто не вміють. Становище в Україні без перебільшення дуже тривожне, тому що 50 від. атомової електростанції енергії продукуються станціями на території України. Екологічні групи протестують і ніби припинили будову Чигиринської атомової електростанції.

Американи

Бандуристе, орле сизий...

Коли, коже добро, другарський чортик зробить із сизий — сивий, то дід Паланиця готов образитися і сказати, що я плету якісь небилиці. Дід бо мене, а я дід пам'ятаю ще з тих пір, як сині дідові очі, прислонені фіранкою мрій, блимали вогниками святіванської ночі, яку у нього чепурилося і буйніло темне волосся, а там, де сьогодні світились паланицею личина, шуміла хвацько молода чуприна. Гай! Гай!

А може ви, діду, прикрили свою лисину модним тепер „hair piece" — оп! ледь-ледь помасили на біло залотні в наш час бакенбарди, вдягнули курточку з блискучим смоком на грудях, почепили жемчужний коточок на ліві вуха, і „грасте" каваліра на всі заставки. Хай уже буде й так, аби бандура брилила чи то на ліжку (в шпиталі), чи на „хоралі", чи може під вікном МекДоналда. А на тому „хоралі" ота панночка-диригентка хай би поставила вас на своє, гонорове місце. Не одним, бо хором ви диригували протягом свого життя, і не одне солю співали-виступували, — прав да діду? Ось, щоно бриніла ваша бандура на Листопадних Роковинах у Нью-Гейвені, і гарно бриніла, — кажу.

А вашого МекДоналда я святкую і тут, на Заході, де гасують кової, тільки тушешні мекдоналдські дівчата не співають менше цілувати. Інший стейт, інші звичаї...

А для котрого музею ви запишете, діду, свій історичний ровер? Не гадайте, що я без ровера! Сказав мені доктор так: „Ровер — на рівні комп'ютера. Що хоч, те й зробить. Коли він тонка, мов тендітна квасоля, то ровер прибавить вам апетит, і ви поповністе, наче „пампкін". Коли ж ви „солідний" ліній, їзда на ровері вас виструнчить і зробить моделькою, готовою до конкурсу.

Кажучи правду, я сіла на ровер, і поїхала вибирати президента. Під школою (в ранніх годинах), було тихо і безлюдно. Приїздила я ровер мотузкою до струнок стовпа й пішла в залю, заліза в клітку, й проколола цвяхом мого президентського кандидата. — „Рід мав, і „грасте" каваліра на всі заставки. Хай уже буде й так, аби бандура брилила чи то на ліжку (в шпиталі), чи на „хоралі", чи може під вікном МекДоналда. А на тому „хоралі" ота панночка-диригентка хай би поставила вас на своє, гонорове місце. Не одним, бо хором ви диригували протягом свого життя, і не одне солю співали-виступували, — прав да діду? Ось, щоно бриніла ваша бандура на Листопадних Роковинах у Нью-Гейвені, і гарно бриніла, — кажу.

От бачите, діду, оті життєві нерівності. Одному ровер служить і служить, і приносить цілунки, а другому пакостить навіть у час виборів. Такий тепер світ настав, і що порадиш.

Шановний діду! Бандуристе, орле сизий! Співайте й грайте ще довго, бережіть нашу пісню і немирну бандуру, та несіть нам розраду своїми байками — небилицями.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„НЕ ПОСОРОМІМОСЯ ПЕРЕД ПОЛЯКАМИ"

Наводжу заголовок статті зі „Свободи" ч. 163 суботи 12-го листопада ц. р., в справі допомоги поляків для нашого інтернату в Білому Борі.

Очевидно, це дуже гарно, що наші поляки зі скарбом і хочуть допомогти нашим покритим під Польщею. Але ще краще було б, якби вони постаралися вплинути на польський уряд, щоб віддав нам майно, яке від нас загравало. Я виховувалася в Перемишлі, ходила там до школи і знаю, які приватні українські інститути там були, інститути засновані нашими дітьми, тяжко зібраними довгими роками. У нас мало було направду заможені людей, зарібковий інтелігенції також відносно небагато, отже будувалося головним чином з грошей священства й селянства. Це були тяжко здобуті гроші!

У самому тільки Перемишлі ми були власниками великого просторого будинку банку „Віра", Народного Дому, Міщанської Ра-

ди, двох великих будинків товариства Український Інститут для Дітяч (інтернат і школа), будинку інтернату для хлопців і будинку бурси для дівчат. А дві церкви? Чи вони тепер? А будинки Чувоні Семінарії? Епископська резиденція? Всі будівлі солідні, муровані. Може я й забула ще згадати, але й цього досить, щоб побачити, що нам не співчувати треба, а справді виступити!

Нині в Перемишлі нашим товариством дозволили ласкаво відвідувати свої засідання в нашому колишньому Народному Домі; а що там дах затікає, то наші це збирали гроші на цей дах, хоч будинки у чужих руках. Бо як перебігне дах, замкнуться будинки, не буде відвідувати навіть сходин.

Це тільки про одне місто інформації, а може то такі радше поляки повинні соромитися?

Любов Цегельська

Рочестер, Н. Й.

Ганна Черніл

Львів підняв прапор СВОБОДИ

До нас дістався запис маніфестації 13-го червня 1988 року у Львові. Запис дуже неясний, через погані мікрофони, гамір і розмови навокло, різні перешкоди, причинені ворогами українських справ. Довелось декілька разів переслухати стрічку, щоб зловити, часом здогадатися, слова промов і реплік, імена промовців. Організаторами й головними промовцями були інженер Іван Макар, брати Михайло й Богдан Горині та поетеса Ірина Калинець. Після формальної частини, що в основному полягала за хідними платформами новоствореного товариства захисту Рідної Мови імені Тараса Шевченка, почалися спонтанні виступи. Говорили жінки й чоловіки, представники різних професій, віку й темпераменту, але всі мали одне спільне: любов до рідної України й бажання боротися за її волю. Багато декламувалося, розповідалося і співалося, бо поезія й пісня завжди були попереду наших у визвольних змаганнях. Починалося з „дитячого" репертуару того, що, стало й не усвідомлюючи, декламує наша еміграційна малеча на виставах: „Мово рідна, слово рідне..." та „Учіться, брати мої..." Як гротескно звучать у нас ці слова, коли їх промовляє дитина, що не говорить українською мовою, але, як папуза, завила вірши для показу! „Той у грудях не серденько, тільки камінь мас..." Ну, може ще не камінь, але кам'яні...

Отже, приблизно ситуація настала в Україні. Діти й дорослі, виховані в проросійському дусі, в силу спорідненості слов'янських мов, розуміють українську мову, але нею не вчать і не говорять, а якщо й говорять, то таким суржилом, що слухати соромно. Біда, що їм говорять не соромно! І от на львівських зборах питання мови стало у всій своїй болісній гостроті, бо мова — це душа народу, і коли її забрати, умертвити, то відмирає і культура, й історія, і психіка та ментальність народу і, нарешті, сам народ. Львівська маніфестація — це мовчазний спів „Ще не вмерла Україна", це в душі, в серці, а вголос це вишило як боротьба за права нашої мови.

У понеділок, 13-го червня цього року, львів'яни зібралися перед будинком культури будівельників на установчі збори товариства захисту рідної мови. Але двері

були замкнені, з метою зрівати ці збори. Тоді львів'яни вирушили шукати захисту ні в кого іншого, як у свого Великого Каменяря — до пам'ятника Іванові Франкові. Збори перетворилися у демонстрацію. З'явилися портрети Леніна і Горбачова. Не дивуйтеся: не в тому справа, що хтось їх так палко любить — але це було легально прикриття, щоб міліція не розігнала мітинг. Адже як не як — перебудова і гласність. Два формальні питання були основою мітингу: затвердження платформ товариства Рідної Мови і обговорення зверху призначення кандидатів на 19-ту партконференцію, що мала йти під знаком перебудови і гласності.

Виставлені компартійні кандидати не задовольняли львівських громадян, бо це були застійники брешівської когорти. Львів'яни хотіли делегатів — письменників і патріотичних українських представників, серед них і Романа Луківського. Зборами керував новий дисидент, інженер-конструктор Інституту Прикладних Проблем Академії Наук УРСР, 32-літній Іван Макар, людина надзвичайної енергії, якого прозвали „атлетичним оратором", бо він має міцні м'язи і добре захищену психіку. Якщо, від 60-х років і дотепер передовими дисидентами були письменники й митці, в особі Макара нарешті ми дочекались того, кого нам так болісно бракувало — провідника з технічно-наукової інтелігенції. Це дуже корисно позначилося на цілій спрямованості львівських червневих і липневих маніфестацій. Маніфестація проходила в гарячій, напруженій атмосфері. Мікрофони були слабкі, в натовпі були ворожі індивіди, що навімисно голосно розмовляли, галасували, перешкождали. До того ж, розповідали львівські соловейки, тим бажачою підтримати українську справу, і то так голосно, що часом тільки їх і можна було чути. Співали не тільки солов'ї. Співали й люди, солю і всенародно хором; співали пісні, що побуджують національну свідомість і волю до свободи. Андрій Панчишин з гітарою співав таке:

Коли дитина спить, вона не плаче.
Коли дитина плаче, то не спить.

Отже, треба плакати, цебто, скаржитися, цебто протестувати, а не спати. Співали пісню Нині Матвієнко „У полі калина, у полі червона", — з новим змістом: „Роду не дураїмося, притягаймося!" ... А тоді почали вимагати, щоб будинок, що його стоїть літ тому побудовано стараннями Маркіана Шашкевича, було передано Фондові Охорони Української Культури. Цю вимогу підписало 1,800 львів'ян.

Слово взяв Михайло Горинь, нещодавно звільнений із

в'язниці. Відзначивши небувалий занепад української самосвідомості, Горинь зазначив: „Те, що ми тут є, є доказ, що наша мова ще не пропала". Але треба добитися, щоб наша мова була офіційною мовою республіки, щоб нею говорили в урядових і наукових закладах, у всіх сферах наукового, виробничого і культурного і політичного життя. Підготувати умови, для екзистенції українського державного апарату. Адже в 1925 році, голова українського уряду Петровський постановив: хто не знає української мови, не може працювати в уряді.

Горинь порівняв наш стан із діяльністю патріотів Балтики, Кавказу, Вірменії і сказав, що йому стає стидно за українців. Тут же хтось виправив цей русизм на „соромно". „Так, соромно", — повторив Горинь. „Зняти сорочку страху, що прилипла до нас!", „Наша промисловість мусить українизуватися!" — просякдавува Горинь. — „Наша держава мусить бути державою республіки, а не союзом провінцій".

Жінка, думаю, що це була Ірина Калинець, сказала: „Хай кожен задумується конкретно — що може зробити. У нас буде програма. Кожен мусить щось робити. Іхати в село, на заводи, розмовляти з людьми. Розповідати. Давати лекції. Не стояти, не говорити, а отак щось робити!" Іван Макар, під супровід соловейки, зверну мову на нашу історію, на важливість правди в історії. „Наша історія постійно викривлялась, наприклад у відносинах між нами і російським народом. В 1944-45 роках, нам говорять, що ми були бандити, бандери. Нам потрібно вивчити нашу історію, усвідомити, що то був за рух проти сталінізму, перший організований виступ проти сталінізму". Макар навіть запропонував поставити пам'ятник тим, хто загинув у боротьбі зі сталінізмом.

Ростюк, Віталій Пилипович, пенсіонер, виголосив промову проти тих, що в установках працюють, а української мови не знають. Як шит охороня, він навіть цитує із Леніна, вказуючи том і сторінку, з якої можна вивести право кожного народу на свою державну мову. Далі почалося читання віршів на оборону української мови. Ірина Калинець читала вірш Лігостова, що починається по-російськи: „Я українець до седьмих колен..." і кінчається плачем, що такий українець забув свою рідну мову й не передав її дітям і внукам. Тоді, вже українською мовою, Лігостов каже:

Прости мене, мій прадіду-козаче,
За те, що на російській мові плачу,
За те, що мови рідної не знаю.

Закінчення буде.

Місто Палатин, віддалене 25 миль від Чикаго, живе своїм окремим церковно-громадським життям. Тут існує парафія Непорочного Зачаття з активним братством і сестрицтвом, та Організація Українського Визвольного Фронту із хором „Дніпро“, школою української мови, танцювальними групами, які приміщуються у власному репрезентативному домі з просторою залом.

Хоч громада невелика, але рішила спільно та гідно відзначити великий ювілей Хрищення нашої Батьківщини.

Ще 16-го жовтня 1986 року покликано до дії Ініціативний Комітет, до якого увійшли всі діючі на терені Палатин прицерковні та суспільно-громадські організації. В березні 1987 року оформлено Діловий Комітет. Головою Комітету вибрано Федора Ступеня, а секретарем Юліана Чорня.

Нав'язано ділові контакти зі сусідньою православною парафією св. Андрія в Блумінгдейлі. Ця парафія побудувала величаву церкву, яку урочисто посвячено в пам'ять 1000-ліття Хрищення України 8-го листопада 1987 року. Отець парох А. Чировський та представники організації з Палатину взяли участь у цих пропам'ятних святкуваннях.

Громадський Комітет 1000-ліття Хрищення України в Палатині і околицях та окремі Комісії підготувалися до ювілейного довшого часу. 23-го січня ц.р. підготовлено окрему програму на „Ті Ві Келібі“. Виступав владика Іннокентій, який дав вичерпні відповіді на запитання в справі Церков в Україні та про святкування українського Тисячоліття.

Першою імпрезою загально-громадського характеру, що її підготували Громадський Комітет, був ювілейний концерт, який відбувся 3-го квітня ц.р. в залі школи. В концерті взяли участь: хор церкви св. Андрія під кер. д-ра В. Трухлого, молодіжний хор „Байда“ під дир. В. Поповича, хор „Дніпро“ при організації СУМ-ОУЧСУ під кер. Я. Стефанюка.

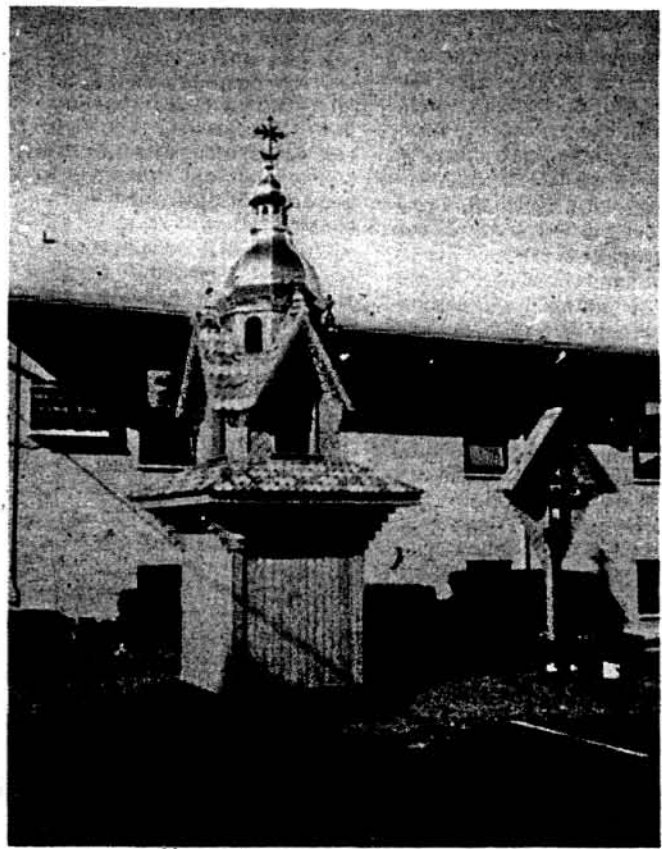
Українські народні танці були виконані відомою групою „Громова“ під мистецьким керівництвом Дікої-Пилипчук і Гордоловської-Козацької. Місцева танцювальна група при Ос. СУМ під керівництвом Олі Сороки-Стрильчук виступала в групах „Метелики“, „Хуртовина“, „Журавлі“.

Дві пісні відспівав соліст-тенор П. Покорний (фортепіанний супровід Орисі Покорної). Місцева школа українознавства поставила сценку „Хрищення Руси України“. Цілістою програмою проводив о. проф. А. Чировський, даючи вмілі пояснення до виконаних творів, навіваючи до Тисячоліття. В концерті зяло участь 350 осіб, в тому понад 100 американців.

„Палатин Тавнішів“ видав з нагоди ювілею окрему прокламацію, яку прийнято на засіданні та передано парохом о. А. Чировському.

1-го травня 1988 року хор „Дніпро“ під диригентурою Я. Стефанюка дав концерт українських церковних та

ЮВІЛЕЙ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ В ПАЛАТАЙНІ

Дзвіниця і хрест — пам'ятки святкувань 1000-ліття в Палатині.

народних пісень в Берінгтоні в лютеранській церкві. Отець А. Чировський давав пояснення та представив справу Тисячоліття Хрищення України.

Ще 1987 та цілий 1988 рік присвятив о. проф. А. Чировський популяризації та правдивому навісвітленню християнства в Україні. Він відвідував духовні семінарії, релігійні збори, церкви різних християнських деномінацій, даючи окремі доповіді про стан в Україні. Таких доповідей вийшло понад 45. Зі собою завжди брав відповідну літературу. Це була дуже корисна, усвідомлююча праця серед американського суспільства.

Члени ділового Комітету нав'язали контакти з місцевою пресою. Появилися чотири статті, прихильно з'ясовуючи проблеми українських церков під московською окупацією. Дві статті було в „Дейлі Геральд“ і дві в „Чикаго Кетолік“.

Осередок СУМ ім. Д. Вітовського посвятив при в'їзді на площу два написи англійською мовою. Замовлено рівнож великий „Білборд“, який прикріплено на стіну будинку СУМ, над великою сценою, де відбувалися основні святкування Тисячоліття.

В історичному музеї Палатини вміщено кольоровий образ Хрищення України з відповідною дедикацією. Дирекція музею радо прийняла пам'ятку нашого Тисячоліття. Молодь з Палатину брала активну участь у святі „Українська Молодь Христові“ під час „Меморіал Христові“, на якому відзначено ювілей 1000-ліття Хрищення України.

31-го липня парафія та всі організації з Палатину зяли участь у всегромадському відзначенні 1000-ліття Хрищення України над озером Мішиген, в якому бра-

ли участь архієп. Констани із УАПЦ, митрополит Сулик та єпископ Іннокентій Лотоцький із УКЦ та відбачив пастор О. Гарбузюк.

Із Громадським Комітетом в Чикаго була нав'язана дружня співпраця. Кульмінаційними святкуваннями був дводенний фестиваль на власній площі 27 і 28-го серпня. В підготовці та проведенні цих ювілейних урочистостей брало участь понад 50 осіб з різних сестричтв та братств, а також члени Ос. СУМ, 31-го Відділу ООУЧСУ та ОЖ ОУС. Усі спільно та гармонійно працювали під керівництвом голови Комітету Ф. Ступеня та о. пароху проф. А. Чировського.

В суботу, 27-го серпня, палав дощ, тому запланована мистецька програма відбулася в суміській залі. Програмою проводив Іван Кекіш. З української сторони двічі виступала студентка Лаврентія Туркевич з бандурою, даючи цікаві пояснення до кожної пісні релігійного чи народного походження.

Заслужена танцювальна група „Громова“ при парафії св. Володимира і Ольги виконала по-мистецьки кілька українських танців. Виступали також американські танцюристи — школа ірландських танців та 50-членна танцювальна група з модерними танцями під назвою „Довге, гаряче літо“. Пані Гада підготувала багату виставку українських мистецьких виробів. Питомець-іконописець Микола Контеррас показав зразки своїх ікон. Релігійна радіопрограма, що передає вістки в Україну, під керівництвом українця — пастора лютеранської церкви о. В. Шела, показувала з нагоди 1000-ліття українських церков та відправ українських Богослужень.

Молитвою-гимном 1000-ліття закінчено соборний Молебень та посвячення пам'яток 1000-ліття.

Степан Голяш

Внеділю, 28-го серпня, до українського центру в Палатині з'їжджалася рідна громада, щоб спільно помолитися у місцевій церкві Непорочного Зачаття та шанувати Ювілей 1000-ліття Хрищення України. Автобусами приїхали парафіяні катедри св. о. Миколая та зі собору св. Володимира і Ольги. Прибули вірні з православної катедри св. кн. Володимира і св. Андрія та чисельно церкви св. Йосафата.

О год. 1-й розпочалася концертна частина. Прибули до нас американські церковні громади зі своїми хорами та солістами. Примітно було почути, як пастори вітали українську громаду.

Виступала танцювальна група „Громова“, бандуристка Л. Туркевич, а присутні українці співали релігійні пісні під керівництвом дядка Григорія Сачика.

Місцева парафія побудувала за планом і виконанням мистця Петра Гасюка дзвіницю в українському стилі та пам'ятковий хрест 1000-ліття. Закуплено два дзвони, які названо іменами наших святих: св. Борис і св. Гліб. Дзвіниця і хрест прикрашають назовні церковний будинок.

О год. 4-й зібралися перед приходом українських та американських священників на чолі з Владикою Іннокентієм. Процесійним походом перейшли вірні з оточенням до гарної дзвіниці та хреста Тисячоліття. В центрі головний святий еп. Іннокентій, а біля нього українські отці: парох А. Чировський, митрополит Б. Туринський, крилош. Лев Білос, крилош. В. Білінський, М. Панчук, І. Бенедик, ЧСВВ, Орест ЧСВВ, а за ними о. дякони: М. Оришук, А. Онуферко, М. Івахів, С. Гриняк. Православні церкви репрезентували о. митрополит д-р О. Кулик і о. прот. С. Женчук. Із місцевої американської парафії брали участь духовники: о. Р. Меклін і о. Т. Бейма, пастор П. Клаусен, пастор К. Матушіма, о. М. Філіпс, пастор Р. Котелат, Л. Бест, П. Ловлі, П. Самерс.

Розпочався величавий і зворушливий екуменічний Молебень, в якому взяли участь всі присутні священники. Молитися спільно за великий Божий дар Тисячоліття, за українські поневолені Церкви, народ, просячи Бога допомоги для поневоленого українського народу. Усі спільно посвячували пам'ятки Тисячоліття, дзвіницю, дзвони та хрест.

Зворушливе слово про українське Тисячоліття двома мовами вголосив о. парох А. Чировський. Він представив тернистий шлях українських Церков та поневолення України. Вірні в Україні моляться в катакомбах. Україна у важкій неволі. Отець просив допомоги, щоб стати на захист українських церков.

Представник „Тавнішів оф Палатин“ відчитав перед присутніми Прокламацію 1000-ліття Хрищення України.

Молитвою-гимном 1000-ліття закінчено соборний Молебень та посвячення пам'яток 1000-ліття.

С у нас установи, що своїм життям відзначають гучними бенкетами, промовами, грамотами і голосними оплесками, є інші, яких не відзначається, хоча вони часами кули більше працюють, як ті із голосними ювілеями.

Так тихо і скромно проходить саме 20-річчя невинної і часто невдачної праці групи українських жінок, що збирають фонди на найвищу українську жіночу установу, яка з'єднає біля 30 жіночих організацій у вільному світі, — СФУЖО.

Ця група, заснована у 1968 році у Філадельфії, прибрала назву Фінансової комісії СФУЖО, а свій початок мала вона у пресово-адміністративній комісії, що її очолювала сл. п. Ірина Павличковська і якої головною ціллю було постачати фінанси для видання пресового органу СФУЖО „Українка у світі“.

У Фінансовій комісії перебрала головування Марія Харина та веде її безперервно цілих 20 років, незалежно від її сил, здоров'я та важких родинних обставин. Вона підбрала собі вірних співробітниць, які разом з нею не покидають цієї часткової роботи з великими зусиллями праці при влаштуванні різних імпрез, а головне балів преси, які роками стояли як головний засіб фінансових доходів для СФУЖО та його квартирки. Ці вірні співробітниця — це Людмила Чайківська — заступниця і касирка, Марія Галій — протоколярка секретарка, Ярослава Баранецька — кореспондентка секретарка, Галина Царинник, Христина Кульчицька, Мирослава Гил, Марія Леськів, Марія Ланілів і Анна Максимович — члени, а також члени Контрольної комісії Марія Євсєвська, Христина Сеник і Дарія Федак. Довгими роками допомагали у праці численні члени цієї Комісії не лише з терену Філадельфії, але також зв'язків в поодиноких місцевостях ЗСА, а склад їх, як і управу, мало що змінюється впродовж цих 20 років. Можливе, що це сталося лише завдяки невтомній голові М. Харині, яка своїм прикладом давала іншим охоту до

Появипася...

(Закінчення зі стор. 1)

ув" і впроваджують фальшиву історичну термінологію. Саме М. Грушевський в історії України-Руси і схемі історії України джерелом довів, що квіська середньовічна держава є першою українською державою. Автор праці подає глибокий аналіз поглядів Грушевського на український середньовічний процес і на інші центральні питання історії України.

Праця коштує 10 дол., а передплатники „Українського Історичного“ платять лише 8 дол., або зложать відповідний даток на Видавничий Фонд УІТ. Замовлення з грошевим переказом слід надсилати в Америці на таку адресу: „УІТ“ с/о д-р О. Домбровський, 16 Clinton Terrace, Jamaica, N.Y. 11432; в Канаді: „The Ukrainian Historian“, P.O. Box 95, Etobicoke, Ont. M9C 4V 2.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ КРОПІТКОЇ ПРАЦІ

Управа Фінансової комісії СФУЖО: посередині сидить голова Марія Харина.

продовжування праці. А праці було весь час подостатком, бо Фінансова комісія поставила собі завдання придбувати членів СФУЖО різної категорії, дбати про збільшення передплатників „Українки у світі“ придбати фонди на появу журналу і т. п. У висліді 20-річної праці придбано понад 300 членів, у тому числі 17 добродіїв, а „Українка у світі“ появляється незважаючи на щораз дорожчі засоби друку.

Від початку свого існування Фінансова комісія влаштувала різні імпрези — вечори Літературних нагород СФУЖО, що їх довгі роки спонзорувала д-р Маруся Бек, різні літературні вечори, відзначила 100-річчя українського жіночого руху, дитячі забави та інше. В усіх роках майже кожна публічна імпреза була получена з лютеранською виграною мистецьких картин, яких щедрими жертводавцями були мисткиня Стефанія Бернаді і д-р Микола Ценко.

З ініціативи Фінансової комісії і при співпраці Спільної Української Журналістики Америки в 1971 році

влаштувано вперше великий та успішний бал преси. Досі таких балів відбулося 15 і усі вони проходили з великим успіхом та при дружній співпраці з головами СУЖА, у першому балі із сл. п. Мстиславом Дольницьким та секретарем-енгуїстом починув д-ром Романом Кришталевським, а відтак з ред. Іваном Кедріном-Рудницьким та тепер із ред. Ольгою Кузьмович. Останні два бали відбулися у співпраці з Фундацією ім. Мазени. Ті бали преси виробили собі добру славу серед нашої громади та давали можливість молодим українським дівчатам репрезентувати українські пресові видання, а рівночасно виступити перед широкою публікою.

Усіми імпрезами Фінансова комісія здобула впродовж тих довгих років праці великі фонди. Біль 42,000 дол. передано на „Українку у світі“ і цілі СФУЖО, а з балів преси передано на СУЖА біль 7,000 дол. Фінансова комісія жертвувала дати на різні цілі, зокрема передано 1,600 дол. на „Збірник праць у сторіччя Лесі Українки“ в рамках т. зв.

„Березневої акції СФУЖО“ Фінансова комісія видала в 1986 р. 2,500 жетонів, а з їх розпродажу чистий прихід 2,000 дол. передано централі.

У зв'язку з Міжнародною конференцією в Найробі, Фінансова комісія перевела збірку, що у висліді дала суму 3,524 дол.

Поруч із тими акціями Фінансова комісія займалася також розпродажем різних значків, відзнак для шлей СФУЖО, наприклад на 5-й Конгрес СФУЖО, що відбувся в Торонто у 1987 році передано із цих розпродажів біль 8,000 дол.

Фінансова комісія має постійну підтримку своїх добродіїв, зокрема Митрополита УКЦ Стефана Сулика і СУК „Провидіння“. Одного із них, Владика спископа Роберта Москаля, Фінансова комісія прощала окремим вечером, коли він переїздив до Клівленду.

Із останніх акцій слід згадати виставку картин відомого філадельфійського мистця і довголітнього співробітника Романа Василича і підготову до виграти картин українських мистців.

Як бачимо, 20 років постійної праці та нових задумів не зменшили наполегливості цієї скромної, але ефективної Комісії, яка взяла на себе так невдачну роль збирання фондів серед української громади для шлей СФУЖО.

Не дивно, отже, що Фінансова комісія отримала на 4-му Конгресі СФУЖО у 1982 р. почесну грамоту СФУЖО, а на 5-му СФУЖО голова Фінансової комісії М. Харина дістала почесне членство. Ті вияви призначення найкраще показують відданість організації, для якої так наполегливо працює одна невелика група українських жінок-громадян.

Однак здається, що у тих ювілей Фінансової комісії вона повинна дістати особливе призначення цілої спільноти, а її праця бути прикладом для інших.

О.К.

БОГДАН ФІГЛЮС

дипл. інж. агрономії, кол. організатор і діяч студентських і молодіжних організацій в Європі та Америці.

ПАНАХИДА — 16-го грудня 1988 р. о год. 7-й веч.

ПОХОРОН — 17-го грудня 1988 р. о год. 9-й ранку з української католицької церкви в Денвер, Ко.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

17-го грудня 1988 р. в церкві св. Миколая в Баффало, Н. Й.

У глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ

син — ІГОР

дочка — ОДАРКА

мама — НАТАЛІЯ

сестра — УЛЯНА з чоловіком МИХАЙЛОМ ПОЗОЮ

з синами РОМАНОМ і БОРИСОМ з Родинами

вуко — ЯРОСЛАВ БОЙЧЕНКО

теща — СТЕФАНІЯ ЧАЙКОВСЬКА

швагер — ОЛЕГ ЧАЙКОВСЬКИЙ з дружиною ДАРІЄЮ та Дітьми

та ближче і дальша Родина в Америці, Польщі й Україні

Покійний залишає в глибокому смутку багато Приятелів і Знайомих, яких придбав у своєму житті.

Замість квітів на могилу просимо складати дати на American for Human Rights in Ukraine 43 Midland Place, Newark, N.J. 07106

Ділимось сумною вісткою, що дня 16-го грудня 1988 р. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідо та Кузен

сл. п.

ІВАН БРОДИЛО

кол. воєк 1-ої Української Дивізії

ПАНАХИДА — у вісторок, 20-го грудня 1988 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home при 79 Peninsula Blvd, Hempstead, N.Y., Tel. (516) 481-7460

ПОХОРОН — у середу, 21-го грудня 1988 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Володимира при 709 Front St., Hempstead, N.Y. на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґ, Н. Й.

У глибокому смутку:

МАРІЯ — дружина

МАРУСЯ Я МАРТА — доні

АНДРІЙ та РОМАН з родиною — сини і внуки

о. ВОЛОДИМИР АНДРУШКІВ — кузен

МАРІЯКА ЗУРКО — кузина

ближче і дальша родина в Америці й Україні.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10022

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА С ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK

DEFENSE FUND

P.O. BOX 92819

CLEVELAND, OHIO 44192

Відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)

ня тощо. Та найціннішою працею Філії УКУ є її семінарії, студенти якої набувають загального богословського знання в американській Об'єднаній теологічній школі, а знання з обрядів, літургії та українознавства здобувають у Філії. Ця „міні-семінарія“ існує вже дев'ять років і досі з неї вийшло сім священників.

В другій частині програми був показ короткометражних фільмів: короткого мистецького монтажу „Занімілі дзвони“ (про Українську Церкву з нагоди Тисячоліття), що його приготував Український Музей-Архів, та документального телефільму виконаного німецькою фірмою п.з. „Церква в підпіллі і діяспорі“ — про сучасну нашу Церкву. Німецький репортер побував в Україні, Румунії, ЗСА й Канаді та так змонтували в цьому році дуже цікаву кінокартину, яка триває понад півгодини. Кінокартина усім сподобалася і після неї відбулася дискусія. Господарі вечора гості-учасники кавової і солодкої; усіх присутніх було 50 осіб.

Братство кол. Воєк 1-ої Української Дивізії УНА

Крайова Управа

ділитись сумною вісткою з Побратимами, Комбатантами та всім Громадянством, що дня 16-го грудня 1988 р. відійшов у Вічність

сл. п.

ІВАН БРОДИЛО

кол. воєк 1-ої УД УНА, учасник боїв під Бродами та Фельдбахом, довголітній член Крайової Управи Братства в ЗСА, член Управи Станиці в Нью Йорку, член Управи Братства Охорони Воєнних Могил „Броди-Лев“, член управи Міжкомбатантських організацій Нью Йорку та активний громадський діяч.

ПАНАХИДА у вісторок, 20-го грудня, о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Гемпstead Фунерал Гома, при 79 Пенінула Булевард, Гемпstead, Н. Й., тел. (516) 481-7460.

ПОХОРОН у середу, дня 21-го грудня 1988 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до УКЦ св. Володимира в Гемпstead, Н. Й. при 709 Фронт Ст., а заїздів на УКЦинтар св. Духа в Гемптонбурґ, Н. Й.

Горем прибитій Дружині

Вступайте в члени УНС

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1988 року кінчається з 30-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 30-го грудня 1988 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 30-го грудня 1988 року

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Корисна...

(Закінчення зі стор. 2)

своєю Батьківщиною бути гідними амбасадорами нашого нескореного народу на місцях свого поселення, а це ми зможемо зробити, коли плекатимемо любов до своєї традиції, респект і пошану до своєї Церкви, і коли зуміємо зашпекити наших дітей і внукам цю любов і респект, включно з українською мовою, бо це буде тяглість традиції та злука з своєю батьківщиною, — це буде найкращим виявом любові до свого народу.

З великим зусиллям видали ми книжку про Зборівщину. Інші повіті, як Рогатинщина, Перемишлянщина і Перемішчина доперва починають організувати свої комітети у плані видати збірники про свої повіті. Чейже ми маємо добрий початок, лише побажано охочих до дальшої спільної праці. Дуже цікава стаття була опублікована в часописі „Гомін України, з 9-го вересня ч. р. п. з. „Про хання видавців регіональних збірників“. Ці збірники навітлюють історію територій, її поодинокі місця і сіл передусім — традиції та пращо попередніх поколінь у всіх ділянках регіонально-духового, суспільно-громадського, економічного та політичного життя. Важливість цих видань неосінена. Тому ще раз просимо редакторів збірників збирати також інформації про боротьбу УПА й учасників боротьби, використати їх у редагуванні збірників і пересилати їх до редакції „Літо-

пису УПА“.

Хочеться вірити, що читач, як і всі колишні жителі зборівської землі можуть усвідомити й належно оцінити велику працю та колосальний труд і час головно редактора і упорядника книжки Богдана Гошовського. В кожному разі комітет успішно й гідно виявляв із свого нелегкого завдання. Щоб докладно поінформувати зборівську громаду про перебіг праці над виданням пропам'ятної книжки „Наш рідний край“ — Зборівщина, побажання є прийнятні громадою на скликанні Загальні Збори (якщо буде повідомлення) обговорити далі існування комітету, вибрати нову управу і приступити до дальшої праці про видання англійської книжки. В першу чергу використати залишені цінні матеріали — як рецензії англійською мовою на що не було місяця у першій книжці.

Час минає неймовірно швидко, життя пливе природним порядком, а нас, уродженців Зборівщини, стає щораз менше. То ж не прогаймо, не занедбаймо нашого часу, який маємо присвятити для завершення великого діла зборівської громади в діаспорі.

Тому, закликаю наше громадянство до співпраці. Од на особа багато зробити не може, поміч потрібна і бажаюча, головню у справі розповсюдження книжок, щоб вони не лежали намарно в пивниці. Закликаю і тих, що вміжчасі з різних причин віддали від нашої громади, перевірити свої відношення до сучасної управи, яка від 1976 року досюгді несе весь тягар.

Ми горді, що нині, несповна 50 років існування Зборівського комітету, появилася книжка про нашу рідну зборівську землю. Не хай вона стане настільною книжкою у кожній зборівській родині, милим спогадом про рідні сторони для тих, які мали щастя там жити і працювати, та довідкою для тих, які ніколи не бачили цієї чарівної української землі.

На нашу книжку маємо десятки рецензій та листів признання. На тому, однак, наша праця не скінчена, нам треба більше писати і говорити, щоб прийдешні покоління згадували нас „незлим тихим словом“.

Ярослав Хоростиль і Роман Кесток
СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „УКРАЇНА“ — ТОРОНТО (у 35-річчя)

Накладом Спортивного Товариства „Україна“, Торонто, Канада, 1983, з друкарні В-ва „Київ“, стор. 427, ціна \$20.00.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані платити 6% податку.

СК „СУМ „Крила“ Чикаго — першун 1-ої дивізії

У неділю, 20-го листопада ч.р., футбольна дружина СК „СУМ „Крила“ відбула останні лігові змагання з литовською дружиною „Літс“, які закінчили реми-совим вислідом і тим самим здобула перешество Північної групи 1-ої дивізії Чикагської ліги. Таким чином, наша дружина здобула право змагатися за вхід до вищої класи, тобто до Мейджор дивізії.

27-го листопада ч.р. „Крила“ відбули зустріч з першуну Південної групи 1-ої дивізії і цим разом зазнали поразки з італійським клубом „Марунс“ — 2:4.

Не зважаючи на цю програму, „Крила“ мають ще нагоду ввійти до вищої класи, якщо зуміють виграти з клубом Мейджор дивізії, що випадає до нижчої класи.

М. Д.

УСВТ „Ч. Січ“ — Керні Скотс — 1:1, 0:0 (4:3)

Не зважаючи на дуже холодну погоду, в неділю, 11-го грудня ч.р. відбулися гри 1/4 фіналу за чашу стейту Нью Джерсі, за яку в цьому футбольному сезоні започаткувало виступати 32 клуби восьми різних ліг.

Згідно з розкладом змагань футболістам „Ч. Січ“ припав „твердий горішок“, сильний й рутинований суперник, який є шотландський клуб міста Керні. Зустрічі між нашими і шотландськими футболістами завжди проходять на вищому рівні, в яких обидві дружини відзначаються непересічною твердістю й завзятістю.

Не зважаючи на дошкульний холодний вітер, на площі панували емоції, „гарячі“ моменти створювали напади суперників то під одним, то під другим воротами. Все такі виследи до перерви залишилися 0:0. Швидко після перерви, в 50-й хвилині, шотландці провели чергову атаку в підвороті „Ч. Січ“, під час якої оборонець гостей різко зупинив напасника господарів і суддя призначив крайній стріл, з якого шотландці здобули ведення 1:0. Після цього голя „Січовики“ дещо рогубилися, але швид-

Редагус Омелян Твардовський

ко прийшли до себе і додавши темпа, почали проводити більш продумані контратаки, створюючи підвороти шотландців критичні ситуації. В 71-й хвилині з гарної акції Брензи-Чижовича чоловічий снайпер нашого нападу Андрій Бакун виринув вислід 1:1. До кінця цієї зустрічі „Січовики“ мали ще дві добрі можливості піднести вислід, але щастя для господарів створили поперечка воріт і кмітливий оборонець шотландців, який вибив м'яча в останній секундці з лінії воріт, який оминув їх воротаря.

Таким чином після нормальних 90 хвилин, суддя зарядив 30-хвилинну догровку, в якій, однак, жодний із дружин не пощастило здобути рішального про перемогу голя. Остаточно долю цієї зустрічі перерішили „Січовики“ в свою користь у серії карних стрілів, в якій воротар Маріан Хамуляк бравурно оборонив один із стрілів суперників в черговому випадку шотландський футболіст перестрівав в той час, як українські футболісти здобули чотири вирішальні голи. Крім згаданих, у звітній грі відзначилися: Дворський, Кушина, Торій, Мирфі і Армут. В чвертьфіналі за чашу Нью Джерсі „Ч. Січ“ зустріне на весні переможця з пари Принстон — „Аззуррі“ СК.

(от)

УСК Нью Йорк — „Югославія“ СК 0:3

У чергових перенесених змаганнях III-ої дивізії Комполітальної ліги, що відбулися в неділю, 11-го грудня ч.р. перша дружина УСК зазнала дошкульної поразки з клубом „Югославія“ 0:3. В самій грі наші футболісти знову були рівнорядними партнерами, на рівні володіли на площі м'ячем, однак наш напад не використав створених можливостей для здобуття голя. Вправді в складі бракувало чільного трілья Машадо, який через застуду не зміг взяти участі в цій грі.

(от)

Югослави виявилися сильними суперниками, вони вправно володіють м'ячем і головно мають у складі досвідчених стрільців, які кожночно адало використовують можливості, здобувають голи.

Цим разом не повезло і резервовій дружині УСК, яка в своїй зустрічі з іншим югославським клубом „Юго Спорт“ пограла з мінімальним вислідом 0:1.

С.К.

Відзначені українські спортсмені

На сторінках американської преси часто знаходимо імена українських спортсменів, що відзначилися протягом року в різних ділянках спорту, середніх шкіл або коледжів. З приємністю відзначаємо особливо тих спортсменів, які поруч виступів у своїх шкільних дружинах, по можливості виступають у складах тех українських дружин, які гідно репрезентують в ЗСА українське ім'я.

І так в Нью Джерсі на терені діяння УСВТ „Чорноморська Січ“ недавно на сторінці щоденника „Стар-Леджер“ були відмічені серед найкращих в області Есекс Євген Чижович, чоловічий змагун середньої школи в Мейплвуді, Колумбія, в якій тренером вже довгі роки працює його батько Євген Чижович, другий заступник голови УСВТ „Чорноморська Січ“. Молодий Євген в цьогорічній Українській Олімпіаді виступав у складі юнацької дружини „Ч. Січ“, що здобула бронзову медаль, як і в кількох змаганнях в 1-й дружині, яка здобула золоту медаль.

На сторінці тієї газети була відзначена Роксана Матківська, яка у великій мірі причинилася до успіху тенісової дружини середньої школи Миллбурн, що здобула чемпіонат повіту Есекс. Як відомо, Роксана виступає в тенісовій дружині „Ч. Січ“ і в останніх двох роках здобула звання чем-

піонки в жіночій групі УСЦ-АК.

На сторінці газети „Трибун“ в Чикаго був відмічений футболіст Микола Кочерга, оборонець середньої школи Баффало Гров. В минулої Українській Олімпіаді він виступав в складі СК СУМ „Крила“, які здобули срібну медаль. В наступному сезоні буде виступати в складі УАСТ „Леві“ Чикаго.

Українські плаваки — чемпіони Європи

На початку грудня в столиці Шотландії Единбургу відбулися плавацькі змагання за чашу Європи, в яких між іншими, виступали й українські плаваки, але в дружині СССР і їх осяги пішли на конто імперії-Росії.

Звання чемпіона Європи здобув Вадим Ярошук на 100-метровій метеликом з вислідом 53.97.

На 200-метровій грудним стилем чемпіоном вийшов теж український плавак — Валерій Лозик. Його вислід 2:12.55.

В штафеті 400 м вільним стилем першуну вийшла штафета СССР, в складі якої змагалися українці Олександр Бориславський і Володимир Ткаченко. Завдяки цим українським плавакам дружина СССР здобула 238 точок і перше місце в Європі в групі чоловіків.

(от)

НА РІЗДВЯНІ СВАТА: КУТА, МАК, ГРИБИ, СВЯТОНИ КАРТОЧКИ, КОЛЯДИ (касетки — платівки), ВИСИПАЄМО ПОШТОЮ.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ до домашньої праці і до опіки над двома дітьми шкільного віку. Essex County, New Jersey. Телефонувати по 7-й год веч (201) 992-0726

РІЗНЕ

EARN MONEY

Reading books \$30,000/yr income potential. Details (1) 805-687-6000 Ext. Y-10102

BUSINESS SERVICE

ВИДАВНИЦТВО ЄВШАН КАТАЛОГ КАСЕТ ЗАМОВЛЮЙТЕ НИНІ! Box 325, Beaconsfield, Quebec, Canada H9W 5T8

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS also other languages complete line of office machines & equipment JACOB SACHS 251 W. 98th St. New York, N.Y. 10025 Tel. (212) 222-6683 7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE Управа Українського Національного Центру пам'ятки та мавзолею полагодує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА. 4111 Pennsylvania Ave., SE Washington, D.C. 20746 Tel.: (301) 568-0630 MAIL: PO Box 430 Dunkirk, MD 20754

M. Map.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate
Fairmore Road Kew-Forest, New York 11460
914-676-5641

A Year Round Resort

Найкращим різдвяносвятковим подарунком для вашої дружини буде

ПРОВЕСТИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ з рідною і приятелями

на СОЮЗІВЦІ!

Прибутьте на Союзівку і святкуйте з нами!

Від 24-го до 26-го грудня 1988 р. або від 6-го до 8-го січня 1989 р.

Спеціальна оплата — 100 дол. від особи аклюає традиційний Святий Вечір, на день Різдва снідання і обід, прийняття з вином і сиром та вечерню, на третій день снідання й обід, як і всі податки і за обслугову.

Приймається резервація враз із депозитом по 25.00 дол. від особи.

Оплата за саму Св. Вечерню — \$15.00 від особи

КРАМНИЦЯ СОЮЗІВКИ є відкрита цілий рік

Маємо великий вибір цікавих подарунків під алинку, як і на різні okazji.

УПРАВА СОЮЗІВКИ

Приймається оголошення СВАТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „Свободи“ запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святкові привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутки світу

Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святкового числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту \$ 7.00	4 цалі через 2 шпальти \$40.00
1 цаль через 2 шпальти \$10.00	5 цалі через 2 шпальти \$50.00
2 цалі через 2 шпальти \$20.00	6 цалі через 2 шпальти \$60.00
3 цалі через 2 шпальти \$30.00	та в інших розмірах.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —

за старим стилем до 23-го грудня 1988 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надійдуть свої замовлення

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Найкращий дарунок на св. Миколая і Різдво!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

Том I \$ 95.00
Том II \$ 95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛІ!